

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:2375

av Saila Quicklund och Eva Lohman (M)

Friluftsnäringen och socialavgiftslagen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att låta Svenskt Friluftsliv omfattas av socialavgiftslagens s.k. halva basbeloppsregel.

Motivering

Sveriges friluftorganisationer hanteras inte på samma sätt som många andra föreningar, såsom idrottsorganisationerna när det gäller beskattning och avgifter. Svenskt Friluftsliv är en paraplyorganisation med sina 1,8 miljoner medlemmar, varav 300 000 barn i 23 olika medlemsorganisationer. Svenskt Friluftsliv fördelar sedan 2011 de statliga medlen till friluftslivets organisationer.

De 6 medlemsorganisationer som är medlemmar i Riksidrottsförbundet omfattas av undantaget i socialavgiftslagen om halvbasbeloppet. En del organisationer omfattas av undantaget, en del gör inte det och vissa driver inte frågan om att omfattas av detta undantag. Rättsläget blir i detta avseende oklart.

I 2 kap. 19 § socialavgiftslagen står det ”En ersättning till en idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1 229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1 282).”

Undantaget har prövats. I fallet med Friluftsförbundet Göteborg Distriktsförbund beviljades man undantag efter att ha drivit frågan till Regeringsrätten (RÅ199, ref 25). Svenska Livräddningssällskapet har inte beviljats undantag och hade inte råd eller vågade driva frågan vidare. Något som speglar sig i andra organisationer som inte anser sig ha resurser att driva frågan juridiskt. Politiskt sett har det signalerats om att det är omöjligt att skilja idrott och friluftsliv (som SOU 1969:29). Prop. 1970:79 ansluter sig till den uppfattningen. Även prop. 1976/77:135 menar att idrott numera allmänt bör räknas som friluftsliv. Dessa och fler exempel på signaler från politiskt håll bör styrka meningen om att idrott och friluftsliv inte går att skiljas åt.

I regeringsskrivelsen ”Statens stöd till friluftsliv och främjarorganisationer” (Ds 1999:78) diskuteras Frisams (Friluftsförbundet i samverkan) roll (senare Svenskt Friluftsliv). Friluftsförbunden gick samman och bildade den ideella paraplyorganisationen Frisam år 2000, och 2011 övertogs fördelningen av de statliga medlen till friluftslivets organisationer, i likhet med Riksidrottsförbundet.

Svenskt Friluftsliv har drivit frågan gentemot Skatteverket som besvarat frågan om friluftslivet är att ses som ”annan jämförbar organisation”. Enligt svaret från SKV anser man att Svenskt Friluftsliv inte kan åtnjuta det undantag som Riksidrottsförbundets medlemsorganisationer har.

Av ovanstående finner jag det angeläget att regeringen ser över möjligheterna kring om även friluftslivet bör omfattas av undantaget i socialavgiftslagen om den så kallade halva basbeloppsregeln.

Saila Quicklund (M)

Eva Lohman (M)